

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA SVETA 2010/24/EU

z dne 16. marca 2010

o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 113 in 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Vzajemna pomoč med državami članicami pri izterjavi medsebojnih terjatev in terjatev Unije v zvezi z nekaterimi davki in drugimi ukrepi prispeva k pravilnemu delovanju notranjega trga. Zagotavlja fiskalno nevtralnost, državam članicam pa je omogočila, da odstranijo diskriminatorne zaščitne ukrepe v čezmejnih transakcijah, sprejete za preprečevanje goljufij in proračunskih izgub.

(2) Ureditev vzajemne pomoči pri izterjavah je bila prvič določena v Direktivi Sveta 76/308/EGS z dne 15. marca 1976 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev, ki izhajajo iz poslovanja, ki je del sistema financiranja Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, ter iz prelevmanov in carin ⁽³⁾. Navedena direktiva

in akti, ki so jo spreminjali, so bili kodificirani z Direktivo Sveta 2008/55/ES z dne 26. maja 2008 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe ⁽⁴⁾.

(3) Medtem ko je bila ta ureditev s približevanjem veljavnih nacionalnih predpisov prvi korak k izboljšanim postopkom izterjave znotraj Unije, se je izkazala za neučinkovito pri izpolnjevanju zahtev notranjega trga, ki se je razvil v zadnjih 30 letih.

(4) Za večjo zaščito finančnih interesov držav članic in nevtralnosti notranjega trga je treba razširiti področje uporabe vzajemne pomoči pri izterjavi na terjatve v zvezi z davki in carinami, ki še niso zajeti v okviru vzajemne pomoči pri izterjavi, medtem ko mora za obravnavanje povečanega števila zaprosil za pomoč in zagotavljanje boljših rezultatov ta pomoč hkrati postati učinkovitejša in uspešnejša, treba pa je olajšati tudi njeno izvajanje v praksi. Z namenom izpolnitve teh ciljev pa so potrebne pomembne prilagoditve, kajti sama sprememba veljavne Direktive 2008/55/ES ne bi bila zadostna. Navedeno direktivo bi bilo torej treba razveljaviti in nadomestiti z novim pravnim instrumentom, temelječim na dosežkih Direktive 2008/55/ES, ki pa po potrebi določa jasnejša in natančnejša pravila.

(5) Jasnejša pravila bi morala spodbujati obsežnejšo izmenjavo podatkov med državami članicami. Prav tako bi morala zagotavljati, da so zajete vse pravne in fizične osebe v Uniji, hkrati pa bodo upoštevala vse večjo raznolikost pravnih ureditev, in sicer ne samo običajnih ureditev, kot so skladi in fundacije, temveč vse nove instrumente, ki jih v državah članicah uvedejo davkoplačevalci. Poleg tega bi morala omogočiti upoštevanje vseh možnih terjatev javnih organov v zvezi z davki,

⁽¹⁾ Mnenje z dne 10. februarja 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Mnenje z dne 16. julija 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 73, 19.3.1976, str. 18.

⁽⁴⁾ UL L 150, 10.6.2008, str. 28.

carinami, prelevmani, povračili in intervencijskimi ukrepi, vključno z vsemi denarnimi terjatvami do zadevnega davkoplačevalca ali do tretje strani, ki nadomeščajo prvotno terjatev. Jasnejša pravila so potrebna za boljšo opredelitev pravic in obveznosti vseh zadevnih strani.

treba povečati možnosti za zaprosila za izterjavo ali zavarovanje plačila terjatev v drugi državi članici. Ker je starost terjatve ključni dejavnik, bi bilo treba državam članicam omogočiti, da zaprosijo za vzajemno pomoč, čeprav se domači načini izterjave še niso v celoti izkoristili, med drugim, če bi uporaba takšnih postopkov v državi članici prosilki povzročila nesorazmerne težave.

- (6) Ta direktiva ne bi smela vplivati na pristojnost držav članic, da določijo ukrepe izterjave, ki so na voljo v skladu z njihovo notranjo zakonodajo. Vendar je treba zagotoviti, da razlike med nacionalnimi zakoni in pomanjkanje usklajevanja med pristojnimi organi ne ogrozijo celostnega delovanja sistema vzajemne pomoči, ki ga zagotavlja ta direktiva.
- (7) Vzajemna pomoč lahko vključuje naslednje: zaproseni organ lahko organu prosilcu priskrbi podatke, ki jih ta potrebuje za izterjavo terjatev, ki izhajajo iz države članice prosilke, in vroči dolžniku vse dokumente v zvezi z zadevnimi terjatvami, ki izhajajo iz države članice prosilke. Na zaprosilo organa prosilca lahko zaproseni organ tudi izterja terjatve, ki izhajajo iz države članice prosilke, ali sprejme zavarovanje plačila terjatev, da se zagotovi izterjava teh terjatev.
- (8) S sprejetjem enotnega izvršilnega naslova v zaproseni državi članici ter s sprejetjem enotnega standardnega obrazca za vročitev aktov in odločb v zvezi s terjatvijo bi rešili težave v zvezi s priznanjem in prevajanjem aktov, ki izvirajo iz druge države članice, saj so te težave glavni vzrok za neučinkovitost sedanjih ureditev pomoči.
- (9) Oblikovati bi bilo treba pravno podlago za izmenjavo podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila o posebnih davčnih povračilih. Zaradi učinkovitosti bi bilo treba davčnim uradnikom iz držav članic omogočiti tudi prisotnost ali sodelovanje pri administrativnih preiskavah v drugi državi članici. Zagotoviti bi bilo treba tudi bolj neposredno izmenjavo podatkov med službami, da se zagotovi hitrejša in učinkovitejša pomoč.
- (10) Glede na vedno večjo mobilnost na notranjem trgu in omejitve, ki jih Pogodba ali druga zakonodaja določa v zvezi z zagotovitvijo, za katere lahko zaprosijo davkoplačevalci, ki niso nastanjeni na nacionalnem ozemlju, bi bilo treba povečati možnosti za zaprosila za izterjavo ali zavarovanje plačila terjatev v drugi državi članici. Ker je starost terjatve ključni dejavnik, bi bilo treba državam članicam omogočiti, da zaprosijo za vzajemno pomoč, čeprav se domači načini izterjave še niso v celoti izkoristili, med drugim, če bi uporaba takšnih postopkov v državi članici prosilki povzročila nesorazmerne težave.
- (11) S splošno obveznostjo posredovanja zaprosil in dokumentov v digitalni obliki in po elektronski pošti ter z natančnimi pravili o jezikih, ki jih je treba uporabiti v zaprosilih in dokumentih, bi bilo treba državam članicam omogočiti hitrejšo in enostavnejšo obravnavanje zaprosil.
- (12) Med postopkom izterjave v zaproseni državi članici lahko zadevna oseba izpodbija terjatev, vročitev, ki so jo izvedli organi države članice prosilke, ali njen izvršilni akt. Določiti bi bilo treba, da bi morala zadevna oseba v takšnih primerih sprožiti postopek pri pristojnem organu države članice prosilke in da bi moral zaproseni organ začasno prekiniti vsak začeti postopek izvršitve – razen če organ prosilec zahteva drugače –, dokler pristojni organ države članice prosilke ne odloči o zadevi.
- (13) Da bi države članice spodbudili k namenitvi zadostnih sredstev za izterjavo terjatev drugih držav članic, bi bilo treba zaproseni državi članici omogočiti, da od dolžnika izterja stroške v zvezi z izterjavo.
- (14) Učinkovitost bi bilo mogoče najbolje doseči tako, da bi lahko zaproseni organ pri izvrševanju zaprosila za pomoč uporabil pooblastila, ki jih ima v skladu s svojimi nacionalnimi zakoni in ki veljajo za terjatve v zvezi z istimi ali podobnimi davki ali carinami. Če podobni davki ali carine ne obstajajo, bi bil najustreznejši postopek postopek, ki ga zagotavljajo zakoni zaprosene države članice in ki veljajo za terjatve v zvezi z davkom na osebne prejemke. Ta uporaba nacionalne zakonodaje na splošno ne bi smela veljati v zvezi s preferencami, ki veljajo za terjatve, ki izhajajo iz zaprosene države članice. Omogočiti pa bi bilo treba razširitev preferenc na terjatve drugih držav članic, ki temeljijo na sporazumu med zadevnimi državami članicami.

- (15) V zvezi z vprašanji o zastaranju je treba obstoječa pravila poenostaviti tako, da se zadržanje, pretrganje ali podaljšanje zastaralnih rokov na splošno določi v skladu z veljavnimi zakoni v zaproseni državi članici, razen kadar zadržanje, pretrganje ali podaljšanje zastaralnih rokov ni mogoče v skladu z veljavnimi zakoni v zadevni državi.
- (16) Zaradi učinkovitosti je treba omogočiti, da se podatki, posredovani v okviru vzajemne pomoči, lahko uporabijo v državi članici, ki podatke prejme, za druge namene kakor so določeni v tej direktivi, če je to dovoljeno v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, ki zagotovi podatke, kot tudi države članice, ki jih prejme.
- (17) Direktiva ne bi smela preprečevati izpolnjevanja obveznosti zagotavljanja širše pomoči, ki izhajajo iz dvostranskih ali večstranskih sporazumov ali dogovorov.
- (18) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti skladno s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾.
- (19) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje se države članice poziva, da za lastne potrebe in v interesu Unije pripravijo tabele, ki naj kar najbolj nazorno prikazujejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos, ter da te tabele objavijo.
- (20) Ker ciljev te direktive, to je zagotovitve enotnega sistema pomoči pri izterjavi na notranjem trgu, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, in ker te cilje zaradi potrebne enotnosti, učinkovitosti in uspešnosti lažje doseže Unija, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekračuje okvirov, ki so potrebni za doseg navedenih ciljev.
- (21) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina

Ta direktiva določa pravila, v skladu s katerimi morajo države članice v državi članici zagotoviti pomoč pri izterjavi vseh terjatev iz člena 2, nastalih v drugi državi članici.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za terjatve v zvezi z:

- (a) vsemi davki in carinami, ki jih obračuna država članica ali se obračunajo v njenem imenu ali jih obračunajo njeni teritorialni ali upravni pododdelki, vključno z lokalnimi organi, ali ki se obračunajo v imenu Unije;
- (b) povračili, intervencijskimi in drugimi ukrepi, ki so del sistema popolnega ali delnega financiranja Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), vključno z zneski, ki bodo pobrani v zvezi s temi ukrepi;
- (c) prelevmani in drugimi carinami, predvidenimi v okviru skupne ureditve trga v sektorju sladkorja.

2. Področje uporabe te direktive vključuje:

- (a) upravne kazni, globe, pristojbine in dodatne dajatve, ki so povezane s terjatvami, za katere se lahko zaprosi vzajemna pomoč v skladu z odstavkom 1, in ki jih naložijo upravni organi, pristojni za obračun zadevnih davkov ali carin ali za izvajanje administrativnih preiskav v zvezi z njimi, ali ki jih potrdijo upravni ali sodni organi na zahtevo navedenih upravnih organov;

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

(b) pristojbine za potrdila in podobne dokumente, izdane v zvezi z upravnimi postopki, ki se nanašajo na davke ali carine;

(c) obresti in stroške, povezane s terjatvami, za katere se lahko zaprosi vzajemna pomoč v skladu z odstavkom 1 ali točko (a) ali (b) tega odstavka;

3. Ta direktiva se ne uporablja za:

(a) obvezne prispevke za socialno varnost, ki se plačujejo državi članici ali pododdelku države članice ali ustanovam za socialno varnost, ustanovljenim v skladu z javnim pravom;

(b) pristojbine, ki niso navedene v odstavku 2;

(c) dajatve pogodbene narave, kot je plačilo za javne storitve;

(d) kazni za kazniva dejanja, naložene na podlagi javnega pregona, ali druge kazni za kazniva dejanja, ki niso zajete v točki (a) odstavka 2.

Člen 3

Opredelitve pojmov

Za namene te direktive:

(a) „organ prosilec“ pomeni centralni urad za zvezo, urad za zvezo ali službo za zvezo v državi članici, ki vloži zaprosilo za pomoč v zvezi s terjatvijo iz člena 2;

(b) „zaprošeni organ“ pomeni centralni urad za zvezo, urad za zvezo ali službo za zvezo v državi članici, kateri je predloženo zaprosilo za pomoč;

(c) „oseba“ pomeni:

(i) fizično osebo;

(ii) pravno osebo;

(iii) kadar veljavna zakonodaja tako določa, združenje oseb, ki jim je priznana sposobnost, da opravljajo pravna dejanja, vendar nimajo pravnega statusa pravne osebe, ali

(iv) vse druge pravne ureditve kakršne koli narave in oblike, bodisi pravne osebe ali ne, ki imajo v lasti ali upravljajo

sredstva, ki so, vključno s prihodki, ki iz njih izhajajo, predmet katerih koli davkov, za katere velja ta direktiva;

(d) „prek elektronskih sredstev“ pomeni uporabo elektronske opreme za obdelavo (vključno z digitalno zgoštevijo) in shranjevanje podatkov ter uporabo žic, radijskega prenosa, optičnih tehnologij in drugih elektromagnetnih sredstev;

(e) „omrežje CCN“ pomeni skupno platformo, ki temelji na skupnem komunikacijskem omrežju (CCN), ki ga je razvila Unija za zagotavljanje vseh prenosov prek elektronskih sredstev med pristojnimi organi na področju carin in obdavčevanja.

Člen 4

Organizacija

1. Vsaka država članica do 20. maja 2010 obvesti Komisijo o svojem(-ih) pristojnem(-ih) organu(-ih) (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) za namene te direktive; Komisijo prav tako nemudoma obvesti o spremembah v zvezi s tem.

Komisija da prejete informacije na voljo drugim državam članicam in objavi seznam pristojnih organov držav članic v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Pristojni organ imenuje centralni urad za zvezo, katerega glavna odgovornost so stiki z drugimi državami članicami na področju vzajemne pomoči, ki jo ureja ta direktiva.

Centralni urad za zvezo se lahko imenuje tudi kot pristojni organ za stike s Komisijo.

3. Pristojni organ vsake države članice lahko imenuje urade za zvezo, ki so odgovorni za stike z drugimi državami članicami na področju vzajemne pomoči v zvezi z eno ali več posebnimi vrstami ali kategorijami davkov in carin iz člena 2.

4. Pristojni organ vsake države članice lahko imenuje urade, ki niso centralni urad za zvezo ali uradi za zvezo, in sicer kot službe za zvezo. Službe za zvezo v skladu s to direktivo zaprosijo za vzajemno pomoč ali jo zagotavljajo v zvezi s svojo posebno ozemelsko pristojnostjo ali specializirano operativno odgovornostjo.

5. Če urad za zvezo ali služba za zvezo prejme zaprosilo za vzajemno pomoč, za katero je potrebno ukrepanje zunaj pristojnosti, ki so mu dodeljene, zaprosilo nemudoma posreduje pristojnemu organu ali službi, če sta znana, ali centralnemu uradu za zvezo in o tem obvesti organ prosilec.

6. Pristojni organ vsake države članice obvesti Komisijo o svojem centralnem uradu za zvezo in vseh uradih za zvezo ali službah za zvezo, ki jih je imenoval. Komisija da prejete informacije na voljo državam članicam.

7. Vsa komunikacija se opravi s strani centralnega urada za zvezo, v njegovem imenu ali v dogovoru z njim, kar je odvisno od posameznega primera; ta urad zagotovi tudi njeno učinkovitost.

POGLAVJE II

IZMENJAVA PODATKOV

Člen 5

Zaprosilo za pridobitev podatkov

1. Na zaprosilo organa prosilca mu zaprošeni organ priskrbi vse podatke, ki so za organ prosilec predvidoma pomembni v zvezi z izterjavo terjatev iz člena 2.

Za namene zagotavljanja teh podatkov zaprošeni organ poskrbi za izvedbo vseh administrativnih preiskav, ki so potrebne za njihovo pridobitev.

2. Zaprošenemu organu ni treba predložiti podatkov:

(a) ki jih ne bi mogel pridobiti za namene izterjave podobnih terjatev, nastalih v zaprošeni državi članici;

(b) ki bi razkrili poslovno, industrijsko ali poklicno skrivnost;

(c) katerih razkritje bi lahko ogrozilo varnost ali javni red v zaprošeni državi članici.

3. V nobenem primeru se odstavek 2 ne razlaga, kot da dopušča, da zaprošeni organ države članice zavrne zagotovitev podatkov le zato, ker te podatke hrani banka, druga finančna

institucija, pooblaščen zastopnik ali oseba, ki deluje v agenciji ali kot zastopnik, ali ker zadevajo lastniško udeležbo osebe.

4. Zaprošeni organ obvesti organ prosilec o razlogih za zavrnitev zaprosila za pridobitev podatkov.

Člen 6

Izmenjava podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila

Če se povračilo davkov ali carin, razen davka na dodano vrednost, izplača osebi, ki ima sedež ali je rezident v drugi državi članici, država članica, iz katere naj bi se povračilo izplačalo, o tem lahko obvesti državo članico sedeža ali rezidentstva.

Člen 7

Prisotnost v upravnih uradih in sodelovanje pri administrativnih preiskavah

1. Po dogovoru med organom prosilcem in zaprošenim organom ter v skladu z ureditvijo, ki jo določi zaprošeni organ, so lahko uradniki, ki jih pooblasti organ prosilec, zaradi spodbujanja vzajemne pomoči iz te direktive:

(a) prisotni v uradih, kjer upravni organi zaprošene države članice opravljajo svoje naloge;

(b) prisotni med administrativnimi preiskavami, ki se izvajajo na ozemlju zaprošene države članice;

(c) pomagajo pristojnim uradnikom zaprošene države članice med sodnim postopkom v tej državi članici.

2. Če veljavna zakonodaja zaprošene države članice dopušča, se lahko v dogovoru iz točke (b) odstavka 1 določi, da lahko uradniki države članice prosilke s posamezniki opravijo razgovor in pregledajo dokumentacijo.

3. Uradniki, ki jih pooblasti organ prosilec in ki uporabljajo možnosti iz odstavkov 1 in 2, morajo biti vedno sposobni predložiti pisno pooblastilo, v katerem je navedeno njihovo celotno ime in uradni položaj.

POGLAVJE III

POMOČ PRI VROČITVI DOKUMENTOV

Člen 8

Zaprosilo za vročitev nekaterih dokumentov v zvezi s terjatvami

1. Na zaprosilo organa prosilca zaproseni organ vroči naslovníku vse dokumente, tudi sodne, ki izvirajo iz države članice prosilke in se nanašajo na terjatev iz člena 2 ali na njeno izterjavo.

Zaprosilu za vročitev se priloži standardni obrazec, ki vsebuje vsaj naslednje podatke:

- (a) ime in priimek, naslov in druge ustrezne podatke za identifikacijo naslovníku;
- (b) namen vročitve in časovni okvir za izvedbo vročitve;
- (c) opis priloženega dokumenta ter vrsto in znesek zadevne terjatve;
- (d) naziv, naslov in druge kontaktne podatke;
- (i) službe, pristojne za priloženi dokument in, če je ta drugačen;
- (ii) službe, kjer se lahko pridobijo nadaljnji podatki o vročenem dokumentu ali o možnostih izpodbijanja obveznosti plačila.

2. Organ prosilec zaprosi za vročitev v skladu s tem členom le, če v skladu s predpisi, ki veljajo za vročanje zadevnih dokumentov v državi članici prosilki, vročitve ne more izvesti ali če bi taka vročitev povzročila nesorazmerne težave.

3. Zaprošeni organ takoj obvesti organ prosilec o vseh ukrepih, sprejetih v zvezi z njegovim zaprosilom za vročitev, zlasti pa mu sporoči datum vročitve dokumenta naslovníku.

Člen 9

Načini vročitve

1. Zaprošeni organ zagotovi, da se vročitev v zaproseni državi članici izvede v skladu z nacionalnimi zakoni, predpisi in upravnimi praksami, ki veljajo v zaproseni državi članici.

2. Odstavek 1 ne posega v druge oblike vročitve, ki jih izvede pristojni organ države članice prosilke v skladu s pravili, ki veljajo v zadevni državi članici.

Pristojni organ v državi članici prosilki lahko vsak dokument vroči neposredno s priporočeno ali elektronsko pošto osebi na ozemlju druge države članice.

POGLAVJE IV

IZTERJAVA ALI ZAVAROVANJE PLAČILA TERJATEV

Člen 10

Zaprosilo za izterjavo

1. Na zaprosilo organa prosilca zaproseni organ izterja terjatve, na katere se nanaša izvršilni naslov v državi članici prosilki.

2. Takoj, ko organ prosilec izve za kakršne koli pomembne podatke v zvezi z zadevo, na katero se nanaša zaprosilo za izterjavo, jih posreduje zaprosenemu organu.

Člen 11

Pogoji v zvezi z zaprosilom za izterjavo

1. Organ prosilec zaprosila za izterjavo ne more predložiti, če in dokler se terjatev in/ali izvršilni naslov v državi članici prosilki izpodbija, razen v primerih, v katerih se uporablja tretji pododstavek člena 14(4).

2. Preden organ prosilec predloži zaprosilo za izterjavo, mora uporabiti ustrezne postopke za izterjavo, ki so na voljo v državi članici prosilki, razen v naslednjih primerih:

- (a) kadar je očitno, da v državi članici prosilki ni sredstev, ki bi jih lahko izterjali, ali da takšni postopki ne bodo zagotovili plačila terjatve v celoti, in organ države prosilke razpolaga s posebnimi podatki, v skladu s katerimi ima zadevna oseba sredstva v zaproseni državi članici;
- (b) če bi uporaba takšnih postopkov v državi članici prosilki povzročila nesorazmerne težave.

Člen 12

Izvršilni naslov v zaproseni državi članici in drugi spremni dokumenti

1. Vsako zaprosilo za izterjavo spremlja enotni izvršilni naslov v zaproseni državi članici.

Ta enotni izvršilni naslov v zaproseni državi članici odraža precejšnjo vsebino prvotnega izvršilnega naslova in je edina osnova za izterjavo ali zavarovanje plačila terjatev v zaproseni državi članici. Zanj se v zadevni državi članici ne zahteva nika-kršna listina o priznanju, dopolnitvi ali nadomestitvi.

Enotni izvršilni naslov vsebuje vsaj naslednje podatke:

- (a) podatke za identifikacijo prvotnega izvršilnega naslova, opis terjatve, vključno z njeno naravo, obdobje, ki ga terjatev zajema, vse datume, ki so pomembni za postopek izvršitve, ter znesek terjatve in njene sestavne dele, kot so glavnica, nastale obresti itd.;
- (b) ime in priimek ter druge ustrezne podatke za identifikacijo dolžnika;
- (c) naziv, naslov in druge kontaktne podatke:
 - (i) službe, pristojne za oceno terjatve, in, če ta ni ista;
 - (ii) službe, kjer se lahko pridobijo nadaljnji podatki o terjatvi ali možnosti izpodbijanja obveznosti plačila.

2. Zaposilu za izterjavo terjatve se lahko priložijo drugi dokumenti v zvezi s terjatvijo, ki so bili izdani v državi članici prosilki.

Člen 13

Izvrševanje zaprosila za izterjavo

1. Za namene izterjave v zaproseni državi članici se vsaka terjatev, za katero je bilo predloženo zaprosilo za izterjavo, obravnava kot terjatev zaprosene države članice, razen če ta direktiva določa drugače. Zaprošeni organ uporabi pooblastila in postopke, ki so določeni v skladu z veljavnimi zakoni in drugimi predpisi zaprosene države članice za terjatve v zvezi z istimi – ali v odsotnosti istih – v zvezi s podobnimi davki ali carinami, razen če ta direktiva določa drugače.

Če zaprošeni organ meni, da se na njegovem ozemlju ne zaračunavajo isti ali podobni davki ali carine, uporabi pooblastila in postopke, ki so določeni v zakoni in drugimi predpisi zaprosene države članice za terjatve v zvezi z davkom na osebne prejemke, razen če ta direktiva določa drugače.

Zaprošena država članica drugim državam članicam ni dolžna odobriti preferenc pri terjatvah, ki veljajo za podobne terjatve, ki izvirajo iz te države članice, razen če je med državama članicama to drugače dogovorjeno oziroma določeno z zakonom zaprosene države članice. Država članica, ki drugi državi članici odobri preference pri terjatvah, ne sme zavrniti odobritve enakih preferenc pri enakih ali podobnih terjatvah drugih držav članic in pod enakimi pogoji.

Zaprošena država članica izterja terjatve v svoji valuti.

2. Zaprošeni organ z vso potrebno skrbnostjo obvesti organ prosilec o vseh ukrepih, ki jih je sprejel v zvezi z zaprosilom za izterjavo.

3. Zaprošeni organ od datuma prejema zaprosila za izterjavo zaračunava zamudne obresti v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo v zaproseni državi članici.

4. Kadar zakoni ali drugi predpisi v zaproseni državi članici to omogočajo, lahko zaprošeni organ določi dolžniku rok za plačilo ali odobri odplačilo na obroke in lahko za to zaračuna ustrezne obresti. Potem o tem obvesti organ prosilec.

5. Zaprošeni organ brez poseganja v člen 20(1) organu prosilcu nakaže izterjane zneske in obresti iz odstavkov 3 in 4 tega člena.

Člen 14

Spori

1. Spori v zvezi s terjatvijo, prvotnim izvršilnim naslovom v državi članici prosilke ali enotnim izvršilnim naslovom v zaprošeni državi članici in spori v zvezi z veljavnostjo vročitve, ki jo izvede pristojni organ države članice prosilke, spadajo v okvir pristojnosti pristojnih organov države članice prosilke. Če med postopkom izterjave zainteresirana stranka izpodbija terjatev, prvotni izvršilni naslov v državi članici prosilke ali enotni izvršilni naslov v zaprošeni državi članici, zaprošeni organ to stranko obvesti, da mora tako pravno sredstvo predložiti pristojnemu organu države članice prosilke v skladu z veljavnimi zakoni v zadevni državi.

2. Spori v zvezi s postopki izvršbe v zaprošeni državi članici ali spori, ki zadevajo veljavnost vročitve s strani pristojnega organa zaprošene države članice, se predložijo pristojnemu organu zadevne države članice v skladu z njenimi zakoni in predpisi.

3. Če se pravno sredstvo iz odstavka 1 predloži pristojnemu organu države članice prosilke, organ prosilec o tem obvesti zaprošeni organ ter navede obseg, v katerem se terjatev ne izpodbija.

4. Ko zaprošeni organ od organa prosilca ali od zainteresirane stranke prejme obvestilo iz odstavka 3, takoj prekine izvršilni postopek v zvezi z izpodbijanim delom terjatve, dokler organ, pristojen za zadevo, ne sprejme odločitve, razen če organ prosilec zahteva drugače v skladu s tretjim pododstavkom tega odstavka.

Na zaprosilo organa prosilca ali če zaprošeni organ iz kakršnega koli razloga meni, da je to potrebno, in brez poseganja v člen 16, lahko zaprošeni organ sprejme zavarovanje plačila terjatev za zagotovitev izterjave, če to omogočajo veljavni zakoni ali predpisi v zaprošeni državi članici.

Organ prosilec lahko v skladu z veljavnimi zakoni in drugimi predpisi države članice prosilke od zaprošenega organa zahteva, naj izterja izpodbijano terjatev ali izpodbijani del terjatve, če to omogočajo zadevni veljavni zakoni in drugi predpisi zaprošene države članice. Vse takšne zahteve morajo biti utemeljene. Če je pozneje izid izpodbijanja ugoden za dolžnika, mora organ prosilec vrniti vse izterjane zneske, skupaj z ustreznim povračilom, v skladu z zakonodajo, veljavno v zaprošeni državi članici.

Če so pristojni organi države članice prosilke ali zaprošene države članice začeli postopek medsebojnega dogovora, pri čemer lahko izid postopka vpliva na terjatev, za katero se je zaprosila pomoč, se ukrepi izterjave zadržijo ali ustavijo, dokler postopek ni zaključen, razen če gre za nujen primer zaradi goljufije ali plačilne nesposobnosti. Če se ukrepi izterjave zadržijo ali ustavijo, se uporablja drugi pododstavek.

Člen 15

Sprememba ali umik zaprosila za pomoč pri izterjavi

1. Organ prosilec takoj obvesti zaprošeni organ o naknadnih spremembah svojega zaprosila za izterjavo ali o umiku svojega zaprosila, pri čemer navede vzroke za spremembo ali umik.

2. Če je sprememba zaprosila posledica sklepa pristojnega organa iz člena 14(1), organ prosilec sporoči ta sklep skupaj s spremenjenim enotnim izvršilnim naslovom v zaprošeni državi članici. Zaprošeni organ nato na podlagi spremenjenega izvršilnega naslova v državi članici prosilke ali izvršilnega naslova v zaprošeni državi članici.

Ukrepi izterjave ali zavarovanje plačila terjatev, ki so že bili sprejeti na podlagi izvirnega enotnega izvršilnega naslova v zaprošeni državi članici, se lahko nadaljujejo na podlagi spremenjenega izvršilnega naslova, razen če je bila sprememba zaprosila potrebna zaradi neveljavnosti prvotnega izvršilnega naslova v državi članici prosilke ali izvirnega izvršilnega naslova v zaprošeni državi članici.

Za spremenjeni izvršilni naslov se uporabljata člena 12 in 14.

Člen 16**Zaprosilo za zavarovanje plačila terjatev**

1. Na zaprosilo organa prosilca zaprošeni organ v skladu z upravnimi praksami in če to omogoča nacionalna zakonodaja, izvrši zavarovanje plačila terjatev za zagotovitev izterjave, če je terjatev ali izvršilni naslov v državi članici prosilki izpodbijan, ko je bilo podano zaprosilo, ali če za terjatev v državi članici prosilki še ni bil izdan izvršilni naslov, pod pogojem, da je zavarovanje plačila terjatev v podobnem primeru možno tudi na podlagi nacionalne zakonodaje, predpisov in upravne prakse države članice prosilke.

Dokument za zavarovanje plačila terjatev, s pripravo katerega se omogoči zavarovanje plačila terjatev v državi članici prosilki in ki zadeva terjatev, za katero se predloži zaprosilo za morebitno pomoč pri izterjavi, se priloži zaprosilu za zavarovanje plačila terjatev v zaprošeni državi članici. Za ta dokument se v zaprošeni državi članici ne zahteva nikakršna listina o priznanju, dopolnitvi ali nadomestitvi.

2. Zaprosilu za zavarovanje plačila terjatev se lahko priložijo drugi dokumenti v zvezi s terjatvijo, ki so bili izdani v državi članici prosilki.

Člen 17**Pravila v zvezi z zaprosilom za zavarovanje plačila terjatev**

Za izvajanje člena 16 se smiselno uporabljajo člen 10(2), člen 13(1) in (2) ter člena 14 in 15.

Člen 18**Omejitve v zvezi z obveznostmi zaprošenega organa**

1. Zaprošenemu organu ni treba zagotoviti pomoči iz členov 10 do 16, če bi izterjava terjatve v zaprošeni državi članici zaradi položaja dolžnika povzročila resne gospodarske ali socialne težave, če zakoni in drugi predpisi, veljavni v tej državi članici, dovoljujejo takšno izjemo pri nacionalnih terjativah.

2. Zaprošenemu organu ni treba zagotoviti pomoči iz člena 5 in členov 7 do 16, če se začetno zaprosilo za pomoč iz

členov 5, 7, 8, 10 ali 16 nanaša na terjatve, stare več kot pet let, šteto od datuma zapadlosti terjatve v državi članici prosilki do datuma začetnega zaprosila za pomoč.

Vendar se v primerih, v katerih se terjatev ali prvotni izvršilni naslov za izterjavo v državi članici prosilki izpodbijata, šteje, da se petletno obdobje začne takrat, ko je v državi članici prosilki ugotovljeno, da terjatve ali izvršilnega naslova za izterjavo ni več mogoče izpodbijati.

Poleg tega se v primerih, v katerih pristojni organi države članice prosilke odobrijo odložitev plačila ali shemo obročnega odplačevanja, šteje, da se petletno obdobje začne takrat, ko se v celoti izteče plačilni rok.

Vendar pa v takšnih primerih zaprošenemu organu ni treba zagotoviti pomoči v zvezi s terjatvami, starimi več kot deset let, šteto od datuma zapadlosti terjatve v državi članici prosilki.

3. Državi članici ni treba zagotoviti pomoči, če skupni znesek terjatev iz te direktive, za katere je vloženo zaprosilo za pomoč, znaša manj kot 1 500 EUR.

4. Zaprošeni organ obvesti organ prosilec o razlogih za zavrnitev zaprosila za pomoč.

Člen 19**Vprašanja o zastaranju**

1. Glede zastaralnih rokov se uporabljajo izključno predpisi, ki veljajo v državi članici prosilki.

2. V zvezi z zadržanjem, pretrganjem ali podaljšanjem zastaralnih rokov se šteje, da imajo kakršni koli ukrepi, ki jih pri izterjavi terjatev sprejme zaprošeni organ ali ki so sprejeti v imenu tega organa v skladu z zaprosilom za pomoč in ki imajo učinek zadržanja, pretrganja ali podaljšanja zastaralnega roka v skladu z veljavnimi zakoni v zaprošeni državi članici, enak učinek v državi članici prosilki, če je predviden ustrezen učinek v skladu z veljavnimi zakoni v državi članici prosilki.

Če zadržanje, pretrganje ali podaljšanje zastaralnega roka ni mogoče v skladu z veljavnimi zakoni zaprošene države članice, se kakršni koli ukrepi, ki jih pri izterjavi terjatev sprejme zaprošeni organ ali so sprejeti v imenu tega organa v skladu z zaprosilom za pomoč in ki bi imeli učinek zadržanja, pretrganja ali podaljšanja zastaralnega roka v skladu z veljavnimi zakoni v državi članici prosilki, če bi jih izvedel organ prosilec ali bi se izvedli v njegovem imenu v njegovi državi članici, kar zadeva učinek, štejejo, da so bili sprejeti v slednji državi.

Prvi in drugi pododstavek ne vplivata na pravico pristojnih organov v državi članici prosilki, da sprejmejo ukrepe za zadržanje, pretrganje ali podaljšanje zastaralnega roka v skladu z veljavnimi zakoni v navedeni državi članici.

3. Organ prosilec in zaprošeni organ drug drugega obvestita o kakršnem koli ukrepu za pretrganje, zadržanje ali podaljšanje zastaralnega roka terjatve, za katero je bila zahtevana izterjava ali zavarovanje plačila terjatev, ali ukrepu, ki ima lahko tak učinek.

Člen 20

Stroški

1. Zaprošeni organ si v skladu z zakoni in drugimi predpisi zaprošene države članice poleg zneskov iz člena 13(5) prizadeva od zadevne osebe izterjati in zadržati znesek stroškov, ki jih je imel v povezavi z izterjavo.

2. Države članice se odpovejo vsem medsebojnim terjatvam za povračilo stroškov, ki izhajajo iz kakršne koli vzajemne pomoči, ki si jo medsebojno dodelijo v skladu s to direktivo.

Če pa izterjava povzroči posebne težave, zadeva zelo velik znesek stroškov ali se nanaša na organizirani kriminal, se lahko organ prosilec in zaprošeni organ dogovorita za povračilo glede na posamezen primer.

3. Ne glede na odstavek 2 mora država članica prosilka še naprej zaprošeni državi članici povrniti kakršne koli stroške in izgube, nastale zaradi ukrepov, ki veljajo za neutemeljene, kar zadeva vsebino terjatve ali veljavnost izvršilnega naslova in/ali instrumenta za zavarovanje plačila terjatev, ki jih odredi organ prosilec.

POGLAVJE V

SPLOŠNA PRAVILA ZA VSE VRSTE ZAPROSIL ZA POMOČ

Člen 21

Standardni obrazci in sredstva komunikacije

1. Zaposila za pridobitev podatkov v skladu s členom 5(1), zaposila za vročitev v skladu s členom 8(1), zaposila za izterjavo v skladu s členom 10(1) ali zaposila za zavarovanje plačila terjatev v skladu s členom 16(1) se pošljejo prek elektronskih sredstev, z uporabo standardnega obrazca, razen če to ni izvedljivo zaradi tehničnih razlogov. Če je mogoče, se ti obrazci uporabijo tudi za kakršno koli nadaljnjo komunikacijo v zvezi z zaprosilom.

Enotni izvršilni naslov v zaprošeni državi članici in dokument, s katerim se odobri zavarovanje plačila terjatev v državi članici prosilki, ter drugi dokumenti iz členov 12 in 16 se prav tako pošljejo prek elektronskih sredstev, razen če to ni izvedljivo zaradi tehničnih razlogov.

Po potrebi se lahko standardnim obrazcem priložijo poročila, izjave in vsi drugi dokumenti ali overjene verodostojne kopije ali izpiski teh dokumentov, ki se prav tako pošljejo prek elektronskih sredstev, razen če to ni izvedljivo zaradi tehničnih razlogov.

Standardni obrazci in komunikacija prek elektronskih sredstev se lahko prav tako uporabijo za izmenjavo informacij v skladu s členom 6.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za podatke in dokumentacijo, pridobljene s prisotnostjo v upravnih uradih v drugi državi članici ali s sodelovanjem v administrativnih preiskavah v drugi državi članici v skladu s členom 7.

3. Če komunikacija ne poteka prek elektronskih sredstev ali z uporabo standardnih obrazcev, to ne vpliva na veljavnost pridobljenih podatkov ali ukrepov, sprejetih pri izvrševanju zaposila za pomoč.

Člen 22

Uporaba jezikov

1. Vsa zaprosila za pomoč, standardni obrazci za vročitev aktov in enotni izvršilni naslovi v zaprošeni državi članici se pošljejo oziroma se jim priloži prevod v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov zaprošene države članice. Dejstvo, da so nekateri deli zaprosila za pomoč v jeziku, ki ni uradni ali ni eden od uradnih jezikov zaprošene države članice, ne vpliva na njegovo veljavnost ali veljavnost postopka, kolikor so se o tem drugem jeziku dogovorile zadevne države članice.

2. Dokumenti, v zvezi s katerimi se v skladu s členom 8 zahteva vročitev, se lahko zaprošenemu organu pošljejo v uradnem jeziku države članice prosilke.

3. Če so zaprosilu priloženi dodatni dokumenti, razen tistih iz odstavkov 1 in 2, lahko zaprošeni organ od organa prosilca po potrebi zahteva prevod teh dokumentov v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov zaprošene države članice ali v kateri koli drug jezik, o katerem so se dvostransko dogovorile zadevne države članice.

Člen 23

Razkritje podatkov in dokumentov

1. Podatki, sporočeni v kateri koli obliki na podlagi te direktive, so zaupni in zanje velja enaka stopnja varstva, ki v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, ki je podatke prejela, velja za podobne podatke.

Ti podatki se lahko uporabijo za namene izvršilnih naslovov ali zavarovanja plačila terjatev v zvezi s terjatvami, ki jih ureja ta direktiva. Lahko se uporabijo tudi za oceno in izvršitev obveznih prispevkov za socialno varnost.

2. Osebe, ki jih ustrezno pooblasti urad Evropske Komisije za akreditacijo v zvezi z varnostjo, imajo lahko dostop do teh podatkov samo, kolikor je to potrebno za skrb, vzdrževanje in razvoj omrežja CCN.

3. Država članica, ki zagotovi podatke, dovoli, da se podatki v državi članici, ki prejme podatke, uporabijo za namene, ki so drugačni od navedenih v odstavku 1, če se lahko podatki v

skladu z zakonodajo države članice, ki zagotovi podatke, uporabijo za podobne namene.

4. Kadar organ prosilec ali zaprošeni organ meni, da so lahko podatki, pridobljeni v skladu s to direktivo, koristni za namene iz odstavka 1 tretji državi članici, lahko te podatke posreduje navedeni tretji državi članici, pod pogojem, da je ta prenos v skladu s predpisi in postopki iz te direktive. Državo članico, od koder izvirajo podatki, obvesti o svoji nameri, da bo podatke delil s tretjo državo članico. Država članica, od koder izvirajo podatki, lahko nasprotuje takšnemu deljenju podatkov v desetih delovnih dneh od dne, ko je prejela sporočilo od države članice, ki želi deliti podatke.

5. Dovoljenje, da se podatki, ki so bili posredovani na podlagi odstavka 4, uporabijo v skladu z odstavkom 3, lahko izda samo država članica, iz katere podatki izvirajo.

6. Podatke, poslane v kakršni koli obliki v skladu z direktivo, lahko vsi organi v državi članici, ki podatke prejme, navedejo ali uporabijo kot dokaz na enak način kot podobne podatke, pridobljene v zadevni državi.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 24

Uporaba drugih sporazumov o pomoči

1. Ta direktiva ne bi smela posegati v izpolnjevanje obveznosti zagotavljanja širše pomoči, ki izhajajo iz dvostranskih ali večstranskih sporazumov ali dogovorov, vključno s sporazumi ali dogovori na področju vročitve sodnih in izvensodnih pisanj.

2. Kadar države članice sklenejo takšne dvo- ali večstranske sporazume ali dogovore o zadevah, ki jih ureja ta uredba razen za obravnavanje posameznih primerov, o tem nemudoma obvestijo Komisijo. Komisija nato obvesti druge države članice.

3. Če države članice zagotovijo tovrstno večjo vzajemno pomoč v skladu z dvo- ali večstranskimi sporazumi ali dogovori, lahko za to uporabijo elektronsko komunikacijsko omrežje in standardne obrazce, sprejete za izvajanje te direktive.

Člen 25**Odbor**

1. Komisiji pomaga odbor za izterjavo.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

Člen 26**Izvedbene določbe**

Komisija v skladu s postopkom iz člena 25(2) sprejme podrobna pravila za izvajanje člena 4(2), (3) in (4), člena 5(1), členov 8 in 10, člena 12(1), člena 13(2), (3), (4) in (5), člena 15 in členov 16(1) ter 21(1).

Ta pravila zadevajo vsaj naslednje:

- (a) praktične ureditve v zvezi z organizacijo stikov med centralnimi uradi za zvezo, drugimi uradi za zvezo in službami za zvezo iz člena 4(2), (3) in (4) iz različnih držav članic ter stikov s Komisijo;
- (b) načine komunikacije med organi;
- (c) obliko in druge podrobnosti standardnih obrazcev, ki se uporabljajo za namene iz člena 5(1), člena 8, člena 10(1), člena 12(1) in člena 16(1);
- (d) preračunavanje zneskov, ki se bodo izterjali, in nakazilo izterjanih zneskov.

Člen 27**Poročanje**

1. Vsaka država članica Komisiji vsako leto do 31. marca sporoči:
 - (a) število zaprosil za pridobitev podatkov, vročitev in izterjavo ali za zavarovanje plačila terjatev, ki jih vsako leto pošlje posamezni zaproseni državi članici in prejme od posamezne države članice prosilke;
 - (b) znesek terjatev, v zvezi s katerimi je vloženo zaprosilo za pomoč pri izterjavi, in izterjane zneske.
2. Države članice lahko zagotovijo tudi druge podatke, ki bi lahko bili koristni pri ocenjevanju vzajemne pomoči v skladu s to direktivo.

3. Komisija vsakih pet let poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o delovanju ureditve, določene s to direktivo.

Člen 28**Prenos**

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 31. decembra 2011. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo od 1. januarja 2012.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 29**Razveljavitev Direktive 2008/55/ES**

Direktiva 2008/55/ES se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2012.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo štejejo za sklicevanja na to direktivo.

Člen 30**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 31**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 16. marca 2010

Za Svet
Predsednica
E. SALGADO